

БЪЛГАРСКИ СТОПАНСКИ ВЕСТНИК

ИЗЛИЗА
един път седмично.

Абонамент 70 лв. годишно.
За страните 150 лева.

Обявления:
1) за големи търговски по 150 лв. кв. см.; 2) за официални 180 лв. кв. см. Приставски по един лев на дума. В хрониката по 8 лв. на ред; търговски циркуляри 200. За годишни вестници 50 лева и некролози 100 лв.

Суми, относно се до вестника, се изпращат до Редактор-Администратора
Петко Ст. Здревечков — Варна

ОРГАН НА ДРУЖЕСТВОТО НА ВАРНЕНСКИТЕ ТЪРГОВЦИ
УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕН КОМИТЕТ

РЕДАКЦИЈАТА И АДМИНИСТРАЦИЯ
се помещават в печатницата Д. ТОДОРОВ
ВАРНА

Големите и малки народи.

Както природата дава нееднакви същества — гиганта слон срещу дребнокожето бръмбар — така сжщо и в човечеството ерецаме различни социални организми — народи, едни големи, многобройни, а други твърде малки.

Кой от тия народи, многобройния или малобройния може да се нарече велик?

Обикновения отговор на този въпрос е в полза на големите народи, т. е. многобройността се таксува и за величие, но в сжщност така ли трябва да бъде?

Може ли и право ли е големината да се смята и за величие?

Може ли и право ли е един народ, броящ сто милиона народени, необработени хора да бъде десеторно по-велик от народ състоящ се от десет милиона здрави, енергични, просветени хора? Очевидно, не.

Други пжк за величие на народите таксуват: големината на територията, броя на армията, или размера на флотата. И в тоя случай, обаче колкото и горните фактори да имат своята стойност, изразявайки една национална мощ, преценката е погрешна.

Величието на народите не може и не бива да се търси нито по броя на индивидите, които го съставляват, нито по огромната територия, що ваема, нито по броя на войската армия, нито пак по размера на военната флота. Величието, истинското величие трябва да се търси и ценя не по материалната сила, а единствено по моралната стойност.

Историята ни дава не еднократни примери, гдето много по малки, много по-малочислени народи са побеждавали по голями, много пъти по много числени, а така сжщо, че много малки народи сж своя национален гений сж допринесли за културата на човечеството много повече и от най-многобройните народи.

Следователно велик е не онзи народ, който се отличава по многобройност, голяма територия, многочислена армия, или голям и силен флот, а велик е тоя народ, който чрез своя национален гений е допринесъл и допринесъл за културата на човечеството.

Тяя преценка, сжсасем точна, за голямо сжжаление, но сега не се ваема под внимание. Защото до днес, вместо националната добродетел, националния гений обикновено се ценя само националната многочисленост и "физическата сила. Последните, обаче сж от значение от точка зрения на статистиката, ала трябва да ги отхвърлим като абсолютно нецелесъобразни да се вади от тия заключения и поддържа каже, че големите народи могат да имат повече политически права и че най-големите, най-многобройните народи претендират върховното право да водят целото човечество, да управляват малките народи по своя угода и даже да ги погледат извън, ако това се изисквало от техните великонационални интереси.

Няма нужда от много философия, ва да се докаже, че казаното върховно право не е нищо друго освен един абсурд. Подобно нещо би било доайкже оправдано, ако големите народи биха действително повели малките народи и цялото човечество към "земан рай", към абсолютна правота. Но уви! Последната война най-ясно показва, че на есламките народи липсват великия хора. Водени от своите малки човечета с слаба воля и тесен ум, великите народи вместо "земан рай", успяха да ожадедат потински ад не само за малките народи

и цялото човечество, но и за самите себе си. От тук следва, че големите народи нямат никакво основание да бъдат горди. Техния голям национален шовинизъм, голямо политическо кжсегледство, голяма жестокост, голяма душевна слепота не прави особна чест на тях и на тяхната световна политика. Ето защо не трябва да ни ожува, че се намират хора, които се осмеляват да проповедват идването епохата "на малките народи", която ще замести сегашната "епоха на големите народи."

Видния руски публицист М. О. Меншиков беше някога писал: „малките народи могат да станат велики, големите застрашва опасността да станат малки.“ Днешните политически обстоятелства изглеждат изцяло идат да потвърдят това.

Прочие големината на нацията не е нейно непремемно сжществено качество. Затова вжгордяването на някоя нация поради нейната физическа „големинна“ е сжщо така неразумно, както възгордяването на стомаха, затова че той е по-голям от главата, или окото. Верно е, че без око човек може да живее, но тоя живот в вечен мрак е малко ценен, дори много тежък. Затова само лудите могат да си избодат очите като ненужни.

Нещо подобно може да се каже сжщо за човечеството. Както човешкото тяло се състои от хармонично сжединени неравно големи членове, от които всеки един има своята функция и е нужен за пълния живот, така сжщо човечеството се състои от различни нееднакви големи народи, от които всяка има своята историческа задача и затова е необходима за пълния живот на човечеството. Прочие унищожаването на коя да е нация, пол предлог на нейната негодина, или некултурност е тжй сжщо безсмислено престъпление, както отрязването на кой нос, или ухо пол предлог, че тия членове не сж „маловажни“.

Валодарение на Бога — отрязването на човешки носове, или уши сега е забранено от закона. Но разряването на живи обществени организми — народи европейската политика търпя до сега. Тя прави дори много повече, позволявайки на големите народи да погледат малките, даже неразрявано. Хубав прогрес: личния каннибализъм е забранен, а в националния каннибализъм не се сжглежда никакво престъпление, напротив — смята се за похвална национална политика!

Темата за големи и малки народи е твърде обширна. В ежаз статията тя е неизчерпаема. Казаното от нас горе сждържа само няколко общи сжображения. Обаче от тия, струва ни се, че могат да се изрелекат няколко важни заключения. Те са:

1. Народите, малки или големи са членове на всесветското живущо човечество;

2. Като такива, те имат еднакви права не само да сжществуват, но сжщо да бъдат политически независими, да говорят свой роден език, да вярват в своята вяра, да сжждат а в а т своя литература, да еволюират, да прогресират културно, економически и т. н.

3. Някоя нация, даже най-голямата, няма правото насила да поробва друга нация, била тя най-малката, да я „вонилзира“, да я екологизира. И която голяма нация вжрши това, тя губи своето име — нация цивилизована и става нация варварска, нация-канибал.

4. Големите народи, позволяват на своите малки водачи да организират голямата всесветска кжсапница и да я свжршат с крайно несправедливите мирни договори, са морално големи грешници, толкова повече за оплакване, защото не чувствуват своята вина и приговоряват нова кжсапница.

5. Безсмисленият антагонизъм между големите народи с най-големата пречка за еволюцията и прогреса на човечеството. Като такжв, тжй трябва да бъде премахнат и заместен с принципа на международната солидарност.

Това може да се постигне чрез превръщане отделните джржави на Европа в Съединени Европейски Щати.

6. Американските и европейските сжединени щати като временни етапи, ще доведат най-после до последната всенародна организация в форма на Всеявни сжед. щати. Таяя крайна организация в своята среда ще играе сжщата роля, както черквата религиозна среда.

7. Чрез тия двете всесветски организации ще бъде очевидно показано, че човечеството не е някаква химера, но истинско и живущо сжщество, имащи много по-вече реалност отколкото всяка отделна нация, даже и най-големата.

пр. и прераб. от „Есперанто Златарски.

Из Пловдивската Търговско-Инд. Камара.

Резолюция по износа и вноса.

Пловдивската Търговско-Индустриална Камара в заседанието си на 8 юлий 1922 г. на XXVII годишно редовно събрание, като взе предвид, че регулирането вноса и износа в страната способствува да се усили производството, подобрене стопанското и финансово положение и формиране на нови средства за производство и блага на консумацията,

ИЗКАЗВА МНЕНИЕ

1) Да се премахнат всички временни такси върху износните артикули, които правят вноса невъзможен;

2) Девизиите одржжки, които съставляват пречка за износа, да се изплатят на експортёра по курс равнен на борсовия такжв, а не по този на В. Н. Банка;

3) Да се намалят митата на много артикули, които не могат да се произведжат у нас, но които са абсолютна необходимост за селекостопанското ни производство, като човалите за орнзовото производство и др ;

4) Да се правят ревизии на списъка на стоките, които са таксувани като луксозни, а в сжщност сжщите са от широка консумация и съставляват необходимост за нашето дребно и едро производство;

5) Да се набави, по възможност, повече подвижен ж. п. материал, като се обърне особено внимание да се поправи и стария такжв, ва да се извжрши редовно и правилно превоза на вноса и износа.

Резолюция по кредити

Пловдивската Търговско-Индустриална Камара в заседанието си на 7 юлий 1922 год. на XXVII редовно годишно събрание, като разглежда вжирова за значението на кредита за производството и равената и като взема предвид,

1) Че главния и от най-голямо значение за регулиране кредита в страната банков институт — Българската Н. Банка — фактически е престанал да бъде такжв от вой-

ната насам, понеже дава изключително своите средства за нуждите на джржавното сжкровище;

2) Че вследствие на крайното ограничение на сжктовите и заемни операции, което граничи с спирането им, Българската Народна Банка не може да се яви в ефикасна и навременна помощ на националната ни индустрия и износната и вносна търговия, вследствие на което се затруднява правилния стопански живот на джржавата, което има отзвук в финансовия такжв;

3) Че една от причините за общата парична криза е и крайно ограничени кредит, който намират и провадители и търговци при В. Н. Банка;

4) Че получените суми от вътрешния народен 6 1/2% заем от 1921 год. не отиде на местоназначението си,

РЕШИ:

1) Да се направят необходимите посетжки и ходатайства пред Министерството на Търговията, Промислеността и Труда и тояна на Финансите и Централното Управление на Българската Народна Банка, щото търговския и банков кредит под всички му форми от преди войната да бъде възобновен при В. Н. Банка, като таяя последната заем постепенно регулаторската си кредитна политика от преди войната;

2) Ва да се постигне горното, правителството да направи всички възможни усилия, щото джржавното сжкровище да се изджжи постепенно към В. Н. Банка.

Резолюция по занаятчийското производство и кредит

XXVII-то редовно годишно събрание на Пловдивската Търговско-Индустриална Камара в заседанието си на 8 юлий 1922 год. като се занимае с вжирова за занаятчийското производство и кредитирането на сжщното и като ваема предвид,

1) Че дребното занаятчийско производство играе още една сжществена роля в националното стопанство;

2) Че слабите и недостатъчни материални средства са една от най-непреодолимите пречки, които ереца занаятчийството в упражненето на своите стопански функции, вследствие на което не може да се използват и приложат напълно творческите сили, тжй необходими за економическото ни възможване;

3) Че вжирова за техническите усжвжршотствувания на каифите и чираците не е намерил още своето задължително разрешение от което страдат интересите и на занаятчий и на каифи и на чираци и на националното стопанство,

А ПЕЛИРА:

1) Към правителството да приготви в най-близко бъдаще законопроект за сжздаване специален кредитен институт, който да раздава на занаятчийте ефтин, леснодостъпен и достатъчен кредит за нуждите им;

2) Да се подпомогнат чрез немедлено кредитиране занаятчийските производствени кооперации и се организират курсове по кооперативното дело за занаятчий;

3) Да се организират чираците училища, като бюрото за занаятчийте при Министерството на Търговията, Промислеността и Труда разшири своята престижска дейност и не се ограничава само с квилна такава и да започне постепенно прилагане на отдел III от закона за организиране и подпомагане на занаятчийте.

СТОЯН НИКОЛОВ — ВАРНА

Комисиона - Експедиция — Представителство.
Вжтрешни и международни транспорт. Обезмитване.
За телегр. СТОЯН НИКОЛОВ. 3-6 ТЕЛЕФОН № 318.

В. КАРАГЕОРГИЕВ & СИНОВЕ

ВАРНА — СТРАЖИЦА
За телеграми: „КАРАГЕОРГИЕВ“ Телефон № 241.

ТЪРГОВИЯ

с зжрнени храни за своя и за чужда сметка
ОТДЕЛ КОМИСИОНА 2-5

СИМЕОНОВ, АРШИНКОВ & ДИМИТРОВ — ВАРНА.

[За телеграми „СИМАРШЕВ“] Телефон № 342.

ОБЕЗМИТВАНЕ — ВНОС — ИЗНОС
ЕКСПЕДИЦИЯ И ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО
КОМИСИОНА на зжрнени храни и др. за чужда сметка. 2-5

„ТЕКСТИЛ“ АКЦ. Д-ВО

СОФИЯ—ВАРНА
на най-износни цени

ПРЕДЛАГА:
ПЛАТНА бжлгарски белени и небелени.
Оксворди и Материи всички видове
Производство на собствените му тжквични фабрики в Варна.

В. ВОКЕНФУС — ВАРНА

Ул. Цариградска № 8. Телефон № 380.

ПРЕДЛАГА:
Електрически материали | ПИЩУЩИ МАШИНИ
ИЗОЛАТОРНИ ТРЖБИ | МОТОРИ ЗА ЛОДКИ
БОР МАШИНИ | ГОТВАРСКИ МАШИНИ
МЕНГЕМЕТА | ЛОПАТИ ЗА ВЖГЛИЩА | ТИГАНИ

един НОВ хоризонтален ГАТЕР
ДИАМЕТР 1100 М/РИ

Г. Н. КАТИНАРИ — ВАРНА.

МАСЛА джрвени Айвалийски I-во качество.
САПУНИ Айвалийски I-во качество.
МАСЛИНИ Волос и Анфиса.
Цени конкурентни. За телеграми: „НАТИНАРИ“.

Христов, Минчев & С-ие

Комисионери — Експедитори
Централа ВАРНА — Клон ШУМЕН
ОСНОВАНА ПРЕЗ 1909 г.

Телефон № 254. За телеграми: Христов, Минчев

